SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI No. 197. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 18, 1994. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 18-го ЖОВТНЯ, 1994. Ч. 197. РІК CI

ВІДБУЛАСЯ ТЕЛЕФОНІЧНА РОЗМОВА Л. КУЧМИ З Б. КЛІНТОНОМ

Київ (Р. Р.). — У четвер, 13-го жовтня, Президент України Леонід Кучма зателефонував до Президента ЗСА Билла Клінтона і вони обговорили питання негайної допомоги Україні з боку ЗСА. Україна потребує негайно одни більйон долярів і Президент ЗСА Б. Клінтон пообіцяв знайти цю суму.

Того ж дня Президент України зустрівся з амбасадорами ЗСА, Великобританії, Німеччини, Канади, Голляндії, Бельгії, Швайцарії, Еспанії та Росії і керівниками представництв в Україні Европейського співтовариства, Світового банку, Европейського банку реконструкції та розвитку і постійним представником Міжнародного валютного фонду в Україні.

Під час зустрічі Л. Кучма сказав, що зформульована у його доповіді на сесії Верховної Ради економічна реформа обов'яаково буде виконана, хоч вона і не має стовідсоткової підтримки серед населення і також серед депутатів Верховної Ради. За словами Президента Л. Кучми, курс України на реформи продемонстрував і меморандум, підписаний спільно з Міжнародним валютним фондом. Незабаром плянується підписати програму приватизації спільно із Світовим банком. Однак, наголосив Л. Кучма, здійснити намічену програму Україна не зможе без міжнародної фінансової допомоги.

У середу Президент України зустрівся із співголовами Національної ради соціяльного партнерства Віталієм, Августиновим, Михайлом Каскевичем, Василем Костицею та Анатолієм Рибаком. Під час зустрічі дискутовано про створення групи радників Президента з проблем соціяльного партнерства. Сторони також погодилися з думкою про необхідність закону про об'єднання працедавців та закону про вирішення трудових конфліктів.

КРИМСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ ЗАТВЕРДИВ СКЛАД УРЯДУ

Симферопіль. — Як повідомило Українське Незалежне Інформаційне Агенство Новин, сесія Верховної Ради Автономної Республіки Крим 13-го жовтня затвердила склад уряду автономії.

Новопризначений прем'єр-міністер Криму Анатолій Франчук приступив до виконання своїх обов'язків, а колишній прем'єр Сабуров передав йому усі справи 7-го жовтня.

А. Франчук запропонував на пости віцепрем'єрів кандидатури Андрія Сенченка, Федора Анягірьова, Аркадія Демиденка, Ігоря Іваненка та Ільмі Умерова. Депутати затвердили їх усіх. Затверджено також сім міністрів і 14 голів державних комітетів уряду Криму.

ВИСТАВКА СКУЛЬПТУР

Ню Йорк. — Тут у п'ятницю, 21-го жовтня, від год. 6-ої до 9-ої вечора відбудеться відкриття виставки скульптур Ані Фаріон в приміщенні та заходами Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиця. Виставка триватиме до неділі, 30-го жовтня. Години ґалерії щоденно від год. 12-ої вполудне до 6-ої вечора. За більш докладними інформаціями слід телефонувати на числа: (212) 288-8660 або (212) 628-3062.

ДЕПУТАТИ ДОМАГАЮТЬСЯ ВІДНОВЛЕННЯ КОМПАРТІЇ

Київ (Р. Р.). — Тут у четвер, 13-го жовтня, фракція комуністів знову запропонувала внести до порядку денного сесії Верховної Ради України питання про скасування заборони на діяльність КПСС-КПУ. Біля будинку Верховної Ради в цей час комуністи почали пікетування з гаслами, що закликали відновити діяльність КПСС-КПУ.

У парляменті навколо цього питання розгорнулися гострі дебати між правими і лівими силами. Комуністична фракція від самого початку праці другої сесії українського парляменту, тобто від 4-го жовтня, настійно домагається винесення цього питання на розгляд депутатів.

Як відомо діяльність КПСС-КПУ була заборонена рішенням Президії Верховної Ради попереднього скликання у серпні 1991 року після спроби державного перевороту ГКЧП. Після заборони діяльности КПСС-КПУ, її майно перейшло у власність держави. Згодом, комуністам, які скаржилися, що їх обмежують у правах, дозволено створити нову Компартію, яка має рівні права з іншими політичними об'єднаннями і не має права на успадкування майна колишньої КПСС-КПУ. Тепер, коли комуністи відчули свою силу у парляменті, вони докладають усіх зусиль для відновлення КПСС-КПУ і повернення партійного майна.

Фракція комуністів, у зв'язку з наближенням 50-річчя закінчення Другої світової війни, запропонувала текст звернення до парляментаристів країн СНД із закликом об'єднати зусилля, зняти всі перепони, скоординувати взаємодію країн СНД в зовнішній політиці, зміцненні обороноздатности тощо. Все це, на їх думку, зміцнить державність країн і підвищить міжнародний авторитет.

Демократи — запропонували звернутися до всього прогресивного людства, до членів коаліції, яка боролася проти фашизму, із закликом створити світовий судовий процес, на зразок Нюрнберзького, який би засудив здійснений комуністичним режимом за роки існування СССР ґеноцид проти українського та інших народів, оскільки фашизм і комунізм у цьому напрямку діяли однаково. Прозвучало гасло „Смерть комунізмові“.

Демократи назвали звернення комуністів несерйоним і зауважили, що в ньому не враховані пропозиції інших груп і фракцій. За результатами голосування парлямент не підтримав звернення фракції комуністів, але голова Верховної Ради Олександер Мороз повторно виніс на голосування пропозицію взяти за основу звернення фракції комуністів і за цю пропозицію проголосувала парляментарна більшість, не зважаючи на опір національ-демократів. Того ж дня Верховна Рада розглянула проєкт постанови про склад комісії, яка працюватиме над проєктом конституції. Склад комісії із 15 осіб запропонувала Президія, але серед тих 15 осіб виявилися і такі, які не є народними депутатами України. Це Олександер Коцюба і Василь Крючков. Депутати, які представляють демократичні сили в парляменті, опротестували склад комісії, звернувши увагу на надмірну політизованість і відсутність фахівців юриспруденції.

Після дискусії ухвалено рішення, що до складу комісії можуть входити тільки народні депутати. Однак повторний розгляд питання відкладено на невизначений час.

День раніше Верховна Рада доручила Кабінетові Міністрів підготувати і представити до 15-го листопада проєкт постанови про соціяльний захист населення, систему оподаткування, порядок і термін здійснення грошової реформи тощо, а парлямент має розглянути їх до 1-го грудня. Депутати соціялісти запропонували встановити мінімальну заробітну платню в сумі 680,000 карбованців, а мінімальну пенсію у розмірі один мільйон карбованців на місяць. Ця пропозиція викликала багато суперечок і постанову не ухвалили.

Віктор Пинзеник вважає, що треба доплачувати окремим категоріям громадян, а не збільшувати платню і пенсію. Без стабілізаційного фонду, в наслідок такого заходу, ціни зростуть у вісім разів. Кожне підвищення цін, на думку Пинзеника, зумовлялося або додатковими асиґнуваннями і дотаціями, або підвищенням мінімальних заробітків і пенсії. Уже був час, коли за чотири місяці платні зросли в середньому по Україні на 18 відсотків через зупинення інфляції і саме цей фактор мав би сприяти підвищенню рівня життя, вважає Пинзеник.

ДОПОВІДЬ В НТШ

Ню Йорк. — Тут у суботу, 22-го жовтня, о год. 5-ій по полудні Наукове Товариство ім. Шевченка влаштовує доповідь на тему „Сучасна ситуація України“, яку виголосить Ярослав Кендзьор, народний депутат України. Доповідь відбудеться в домі НТШ, 63 Четверта авеню, між 9-ою і 10-ою вулицями.

Двоє вчених зі ЗСА удостоєні нагороди Нобеля

Стокгольм. — З трьох вчених, які дістали Нобелівську нагороду в ділянці економіки за 1994 рік, двоє — американці: Джан Гарсані і Джан Неш.

Заслугою обидвох є, як підкреслюється у повідомленні, „новаторська аналіза рівних ваг в теорії некооперативних ігор“. Сама „теорія ігор“ започаткована аналізою шахової гри, де, як відомо, важлива роля належить стратегії, збудованій на очікуванні наступного ходу суперника. Подібну стратегію можна застосувати до багатьох економічних ситуацій, і „теорія ігор“ вже встигла добре себе зарекомендувати при складних економічних розрахунках.

74-річний професор Д. Гарсані, який дотепер працював у Каліфорнійському університеті, висловив певність, що „теорія ігор“ невдовзі виведе економіку на новий рівень.

Математик Д. Неш є автором так званого „принципу рівноваги“, який став основою „теорії ігор“, працює у Принстонському університеті в стейті Ню Джерзі.

Третій Нобелівський лавреат — німецький вчений Райнгард Зельтен з університету Фрідріха Вільгельма у Бонні. Разом з Д. Гарсані він написав книжку, присвячену „теорії ігор“.

ДОПОВІДЬ В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон, Н. Дж. — Тут заходами 86-го і 26-го Відділів Союзу Українок Америки в Н.Дж., в неділю, 23-го жовтня, о год. 3-ій по полудні в залі Українського Народного Дому, 140 Проспект авеню влаштовує урочисте вшанування пам'яті видатного українського мистця Петра Холодного, мол. Програма: доповідь Христини Сай ілюстрована прозірками, та виступ піяніста Володимира Винницького. По програмі перекуска і вино. Вступ 15 дол. Дохід призначений на фонд Петра Холодного, мол., при Українському Музею в Ню Йорку.

ПЕРСЬКА ЗАТОКА ЗАПОВНЮЄТЬСЯ ВІЙСЬКАМИ

Вашінґтон. — Представники Департаменту оборони ЗСА повідомили, що хоч Ірак почав відводити свої війська від кордонів з Кувайтом, американська військова присутність у реґіоні далі збільшуватиметься, з метою унеможливлення мілітарних амбіцій Саддама Гуссейна.

Одночасно з військовими приготуваннями Адміністрація президента Билла Клінтона почала консультації з іншими членами антиіракського альянсу. Мова йде про те, щоб проголосити південну частину Іраку демілітаризованою зоною і в такий спосіб не дати в майбутньому можливости військам С. Гуссейна підійти близько до кувайтського кордону. Межі цієї зони мусять бути затверджені Радою безпеки ООН.

Ситуація в Перській затоці складна тим, що дії С. Гуссейна є зовсім непередбачними. На короткій пресовій конференцвії в Пентаґоні голова об'єднаних штабів генерал Джан Шалікашвілі підтвердив, що деякі іракські формації справді відходять від кувайтського кордону на північ, але в той самий час інші іракські війська продовжують рухатися в напрямі до кордону з Кувайтом. У зв'язку з цим генерал Д. Шалікашвілі підкреслив, що він „не готовий заявити, що криза вже минула“.

Деякі спостерігачі висловлюються в тому сенсі, що С. Гуссейн затіяв чергову авантюру вийнятково з одною метою — щоб домогтися від ООН скасування антиіракських економічних санкцій. Як би там не було, але й на цей раз учасники антисаддамівського альянсу діють узгоджено, чітко і рішуче.

Особливе наставлення до всієї цієї проблеми займає Росія. Цими днями російський міністер закордонних справ Андрей Козирєв засудив альянтські військові приготування, сказавши, що „нема сенсу заганяти Ірак у глухий кут, натомість треба його заохочувати до виконання вимог ООН“. Після зустрічі з Гуссейном в Іраці він відбув наради з державним секретарем ЗСАВорреном Кристофером.

Американець створив фотопортрет України

Київ. — В середу, 12-го жовтня, у Галерії сучасного мистецтва України на Михайлівській площі відкрилася виставка творів американського фотомистця Вілтона Тіффта під назвою „Американський портрет України“.

Напередодні її відкриття автор в інтерв'ю для „Літературної України“ розповів, у яких обставинах він глибоко зацікавився Україною і її народом. Виявляється, ще раніше В. Тіффт написав дві книжки „Острів Елліс“ — про історію імігграції мільйонів европейців до ЗСА, в тому числі про вихідців з України. Після того визріло рішення виокремити Україну з огляду на „прекрасний працелюбний народ, велику культуру і мистецьку спадщину, багаті природні і матеріяльні ресурси“.

В. Тіффт здійснив фільмування у 1.176 населених пунктах, об'їхавши всі реґіони України, в тому числі місця, пов'язані з життям і діяльністю видатних діячів української історії та культури — Богдана Хмельницького, Івана Мазепи, Івана Котляревського, Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки та багатьох інших.

У СВІТІ

В ІНТЕРВ'Ю ДЛЯ МОСКОВСЬКОГО тижневика „Куранти“ лідер депутатської фракції в Державній думі, один з провідних російських економістів Ґріґорій Явлінський запевнив, що не тільки висуне свою кандидатуру на майбутніх президентських виборах, але й переможе в них. Він гостро негативно зареагував на заяву президента Боріса Єльцина про можливу участь комуністів у російському уряді. „Якщо без очевидних підстав уряд розглядає питання про включення комуністів у свій склад — при тому, що й так половина кабінету є комуністами, — то це означає, що уряд почуває себе непевно і хоче спертися на цю силу“, — підкреслив Ґ. Явлінський.

ТОТАЛЬНУ ВІЙНУ ПРОТИ КОРУПЦІЇ проголосила прем'єр-міністер Туреччини Тансу Чіллер. У телевізійному зверненні до нації вона запевнила, що відтепер жоден випадок причетности державних осіб до хабарництва або зловживання службовим становищем не буде замовчуватися. Спостерігачі пов'язують цю гостру заяву з недавнім скандалом довкола родини Турґута Озаля, колишнього президента, яку газети звинувачували у хабарництві. Т. Чіллер також закликала до негайного здійснення програми приватизації, підкресливши, що держава повинна обмежити свою діяльність у торговельній і фінансовій ділянках та передати більшість функцій в руки приватного бизнесу. Т. Чіллер назвала надмірне втручання держави в економіку „головною причиною усіх її клопотів“.

ДО ТРЬОХ РОКІВ ВИПРАВНИХ таборів суд у Шанхаї засудив Яна Чжоу, члена Китайської правоохоронної асоціяції. Його звинуватили у розповсюдженні „реакційних матеріялів“. Дружина дисидента почала голодівку протесту проти цього рішення шанхайської поліційної влади. 50-річного Я. Чжоу заарештували в травні цього року і, згідно з прийнятою у Китаї практикою, відправили у виправний табір без судового процесу, на підставі адміністративного рішення. Я. Чжоу брав участь у русі „Пекінська весна“ 1978 року і в студентських виступах на площі Тіяназьмень в 1989 році.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ В ТАЙВАНСЬКОМУ парляменті під час засідання зчинився скандал, у висліді якого незалежний депутат Єн Кенсіу вдарив сам себе ножем у руку. Поштовхом до цього стали публікації в газетах, які звинувачували деяких депутатів, в тому числі Є. Кенсіу, у „нечистих“ зв'язках з фінансовою корпорацією Гуальон і одержанні від неї хабарів. Є. Кенсіу виступив перед колегами-законодавцями, вимагаючи припинення „кампанії цькування“, а коли не знайшов у залі співчутя, витягнув ніж і з усієї сили розпоров собі руку.

УРЯД ЯПОНІЇ ПРИЙНЯВ РІШЕННЯ невідкладно передати велику кількість медикаментів і харчів для мешканців Південних Курил, які зазнали значних зруйнувань у висліді недавнього землетрусу. Про це повідомив на пресовій конференції в Токіо генеральний секретар кабінету міністрів Кодзо Іґарасі. Серед гуманітарних вантажів, які японський корабель завезе на Південні Курили, будуть також електрогенератори, газові печі, термоси і невеликі пекарні.

ВЖЕ ДЕКІЛЬКА ДІБ ПІДРЯД турецькі вояки спалюють села на південному сході країни, переслідуючи бойовиків з Курдської робітничої партії, яка, як відомо, домагається автономії для етнічних курдів. Дуже тривожна ситуація склалася у гірській провінції Тунджелі, де турецькі сили безпеки довгий час ведуть бойові дії із застосуванням гелікоптерів і гармат. Щоб перевірити чутки, сюди приїхав заступник прем'єр-міністра Мурат Караяльчін, який намагався відкинути звинувачення на адресу військовиків. Однак у розмові з ним посадник округи Оваджік Муса Ерлікая назвав багато фактів жорстокости турецьких вояків щодо курдів. Мирним мешканцям курдських сіл турки дають десять хвилин, щоб вони залишили свої житла, а тоді спалюють цілі села.

О. Мороз мав нагоду зустрітися з українською громадою в Ню Йорку

Голова ВР О. Мороз в часі конференції в готелі Маріот: (зліва) В. Боженар, О. Мороз, З. Бабюк, В. Баранецький.

Ню Йорк (О. Кузьмович). — Голова Верховної Ради України Олександер Мороз, перебуваючи несповна тиждень на початку жовтня на терені ЗСА для офіційних зустрічей із представниками Уряду ЗСА у Вашінґтоні, як теж із представниками великих підприємств, використав цю нагоду також до зустрічей із українською громадою Ню Йорку і Вашінґтону.

В Ню Йорку відбулися дві такі зустрічі — в п'ятницю, 30-го вересня, і суботу, 1-го жовтня.

Перша з них заініційована Фондом за Незалежну і Демократичну Україну і Українським Інститутом Америки відбулася негайно після приїзду О. Мороза та його делеґації до ЗСА у Готелі Маріот із запрошеними представниками політичного та громадського життя в числі 21 осіб, в тому журналістами зі „Свободи“, „Українського Тижневика“ і „Національної Трибуни“. УАКР репрезентувала, як і УНС, президент Уляна Дячук, УККА президент Асколд Лозинський, інж. Євген Івашків і Слава Рубель, УГВР д-р Мирослав Прокоп і ред. Анатолій Камінський, ОДВУ Володимир Процик. Були присутні також представники організацій інженерів, лікарів, кооперації і СУА, як також Фонду за Незалежну і Демократичну Україну, та УІА.

О. Мороза супроважали Віктор Боженар, радник голови ВР з економічних питань, Іван Чиж, заступник голови Комісії з питань соціяльної політики та праці, Віталій Шевченко, член Комісії законодавчого забезпечення свободи слова, Олександер Авраменко, голова Відділу міжпарляментарних зв'язків, Іван Мусієнко, голова Секретаріяту, Юліян Йоффе, член ВР і голова Економічної Комісії і Михайло Лютий, начальник охорони.

У цій зустрічі, якою провадили Володимир Баранецький від УІА і Зенон Бабюк від ФНДУ, О. Мороз мав нагоду подати свою плятформу дії у ВР та свої думки на тему сьогочасної політики обраного виборами нового Президента України та його Уряду. Його міркування, що тривали біля години викликали ряд питань присутніх, з яких деякі були доволі гострі, зокрема коли це торкалося становища О. Мороза до приватизації і до його завваг відносно УПА. Завдяки вмілому веденні дискусія була втримана на відповідному рівні.

На початку зустрічі гостя представив З. Бабюк, даючи безсторонню характеристику та життьовий шлях голови ВР.

Характеристичним було підкреслення гостем факту, що він не зустрічається із провідниками української діяспори, щоб їх задоволити, так як це робили інші до теперішні політики України, а на те, щоб представити їм існуючий стан сьогоднішньої України. В тому напрямі було і його слово, в якому він ствердив, що так він, як і інші провідники були обрані більшістю голосів в останніх виборах і це є доказом, що сам нарід вирішив напрям політики, чи це комусь приємно, чи ні. Він запевнив, що буде боронити незалежности України, але виступив проти демократичних рухів, які тільки влаштовують демонстрації, взаїмно поборюють себе, але не вміють підтримувати розбудову держави. За такими застереженнями говорив О. Мороз також про пресу України і діяспори, а

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

СТАТИСТИЧНІ ДАНІ Департаменту праці, опубліковані минулого четверга, 13-го жовтня, вказують на те, що процес інфляції значно зменшився у вересні. Радіючи такими фактами, відразу можна було завважити пожвавлення на ринкових біржах цінних паперів. Одначе приглянувшись ближче числам опублікованих підрахунків, економісти перестерігають, що процес інфляції зовсім не зменшився у згаданому місяці, бо коли ціни на викінчені вироби зменшились, то збільшились вони у придбанні сировини, балянсуючи одне одного.

У П'ЯТНИЦЮ, 14-ГО ЖОВТНЯ, дирекція підприємства Порт оторіті оф Ню Йорк і Ню Джерзі повідомила, що заплянована впродовж наступних сім років перебудувати чи радше спорудити новий міжнародний термінал на летовищі ім. Кеннеді біля Ню Йорку. Згадана будівля коштуватиме 800 міл. дол. і замінить теперішню, що є залишком із часів передджетових літаків і має велику кількість недотягнень, включно з освітленням проходів. Саме через ці недоліки багато пасажирів шукало інших шляхів приїзду до ЗСА чи навіть до Ню Йорку, бо останнім часом там просто стало небезпечно.

ВСЬОГО КІЛЬКА ГОДИН після того, як генерали були видворені з Гаїті на еміграцію, Білий Дім подав до відома яким коштом це все здійснено. Крім оплаченого повітряного транспорту генералові Раулеві Седрасові та його заступникові генералові Філіппові Біямбі та їхнім родинам до Панами, забезпечено в'їздовим дозволом і місцем поселення в ЗСА 23 членів рідні та інших прихильників їхнього уряду. Крім того ЗСА погодились віднаймати їхні посілості в Гаїті та дали їм дозвіл користуватися принайменше 79 міл. дол., фондами, що були заморожені у банках ЗСА.

КАЛІФОРНІЯ ЗАВЖДИ була знана зі свого окремого лібералізму в усіх ділянках життя. Одначе цьогорічні оголошення кандидатів у передвиборчій кампанії з метою очорнення своїх конкурентів, зокрема на телевізійних екранах, дійшли до таких некультурних вершин, що звернули на себе не тільки увагу цілої країни, але й увагу громадськости поза її кордонами.

ЦЬОГОРІЧНІ ВИБОРИ в ЗСА набирають різних цікавих форм і познак з кожним днем. Нюйоркський посадник це дотепер не підтримав офіційно кандидатури жодного із кандидатів на губернатора стейту, але підписався під кандидатурою Бернадетти Кастро — республіканки, яка кандидує на сенаторське місце теперішнього сенатора Патрика Мойнігена — демократа. А в Ню Джерзі Віллі Браун, — демократ і член стейтової асамблеї, підтримав кандидатуру республіканця Чака Гайтаси на пост сенатора ЗСА проти теперішнього сенатора Френка Лотенберга — демократа.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00.
Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Фанатизм і самогубство

Світ має нову, цим разом аполітичну, сенсацію: масове самогубство на тлі релігійного фанатизму. У двох малих місцевостях у Швайцарії вибухли пожежі. У кожній із них пожежна сторожа віднайшла постріляних людей — мужчин, жінок і дітей — разом 48 осіб.

Майже у тому самому часі подібна подія сталася 60 миль від Монтреалю в Канаді — знайдено там двох постріляних осіб. І тут і там вбиті і частинно погорілі мали закриті голови пластиковими торбами. Поліція стояла перед загадкою, бо не було свідків тієї трагедії і сусіди загинулих зізнавали, що загинулі були спокійними людьми, які трималися здалека. На основі віднайдених персональних документів стверджено, що це були швайцарці, французи і канадці. Йдучи по нитці до клубка, при співпраці поліції різних країн стверджено, що це була релігійна секта, яка називала себе Орденом соняшної святині та подано навіть прізвище основника тієї секти — лікаря за фахом Люк Жоре, бельгійського роду.

Це не перший випадок масового самогубства на тлі релігійного фанатизму. Однаково телевізії і всі газети з „Ню Йорк Таймсом" з 6-го жовтня пригадують, що в минулому році у Тексасі 80 осіб наклали на себе руки з подібних причин, а в 1978 році яких 900 осіб перевели масове самогубство у Джонс Тавн в Ґвіяні, яке потрясло світом, як безглузда макабрична трагедія, що її трудно зрозуміти і логічно аргументувати.

Кожний фанатизм шкідливий, бо фанатик подібний до коня з закладеними очицями, які дозволяють йому бачити тільки кілька кроків перед собою. Фанатизм, який доводить до самогубства, є незрозумілим явищем, бо найстарші філософи, які шукали відповіді на запит „Що найдорожче у житті людини?", відповідали: „Само людське життя". Чоловіки і жінки, що їх татари у XIII сторіччі забирали в ясир, в'язні в німецьких кацетах чи в совєтських ҐУЛагах терпіли, але не було між ними самогубців, бо кожний і кожна жила надією, що та катівня скінчиться і зможуть ще зажити на волі. Медичні психологи пояснюють явище самогубства на релігійному тлі наслідком суґестійної вмілости засновника такої секти. Ми звикли називати це „сполосканням мозків". Комуністичний режим пляново і послідовно займався сполоскуванням мозків молоді, яка мусіла переходити вишкіл у комсомолі.

Однаково подробиці тієї останньої швайцарсько-канадської макабричної події, як і подібних попередніх ніколи не можна буде знати і розгадати, бо тайну тих подробиць жертви того фанатизму забрали з собою в могилу. Невідомо, наприклад, хто згинув, наклавши сам на себе руку, та кого застрілив інший фанатик секти. Пригадуємо, що в масовому самогубстві у Ґвіяні не було стрілянини, тільки одні одним подавали трійливий напій. Найбільша тайна: як батьки, сообливо матері, могли спокійно і свідомо вбивати спершу своїх дітей, а згодом себе. Це божевілля, що його здорова на умі людина не в силі зрозуміти. Адвокати боронять вбивників арґументом, що вони діяли несвідомо, бо втратили на той момент розум.

Лава присяжних в американському судочинстві інколи прихилюється до такого арґументу, але не завжди: не раз буває, що вбивник вбиває свідомо, пляново й холоднокровно, особливо в Америці, у стейтах, де нема кари смерти. Так чи інакше, найважливіша заповідь Господня „Не вбивай" не мала і не має пошанівку — люди людей вбивають і люди скорочують собі самі життя, бо недарма античні римляни викували приказку: „Людина людині вовк".

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання, були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Олександер Серафин

ЗАГРОЗА МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІЧНИХ ЗМІН

Передбачати майбутнє є рискованою справою: чим далі, тим більша небезпека. Однак постійно цікавляться майбутнім всесвітньої економіки Міжнародний валютний фонд, Всесвітній економічний форум, який кожного року збирає світову економічну і політичну еліту до Давос у Швайцарії, а також лондонський журнал „Економіст". З початком жовтня розглядали досягнення всесвітньої економіки також міністри фінансів „великої сімки".

Загальним висновком вищезгаданих установ є, що всесвітня економіка має всі підстави для тривалого і безперервного економічного росту, пов'язаного з низькою інфляцією. „Велика сімка" твердить, що індустріяльні країни стоять напередодні „надзвичайної економічної майбутности з перспективою значного росту" і що „торгівля ростиме швидше, ніж будь-коли протягом останніх п'ятьох років", а інфляція залишиться „приглушеною".

„Економіст" передбачає, що сьогоднішні індустріяльні країни, які домінують у світі, за 25 років будуть переганані новими всесвітніми економічними гігантами. Ці нові потуги формуються в Азії, Південній Америці і Східній Европі.

На підставі даних Всесвітнього банку, валовий національний продукт ростиме річно пересічно так:

	1974-1993 відс.	1994-2003 відс.
Багаті промислові країни	2.9	2.7
Країни, що розвиваються	3.0	4.8
З яких:		
Східня Азія	7.5	7.6
Південна Азія	4.8	5.3
Південна Америка	2.6	3.4
Сх. Европа і кол. республіки СССР	1.0	2.7
Підсагарська Африка	2.0	3.9
Середній Схід і Північна Африка	1.2	3.8

Така велика різниця в економічному рості між багатими індустріяльними країнами (2.7%) і країнами, що розвиваються, включно зі Східньою Европою і колишніми республіками СССР (4.8%), помітно змінить всесвітню економіку. Країни, що розвиваються, включно з колишніми республіками СССР, вже становлять 44 відсотки світового видобутку. Всесвітній банк передбачає, що видобуток цих країн становитиме 60 відсотків до 2020 року. Якщо цей ріст підтвердиться, Китай стане країною з найбільшою економікою світу до 2020 року, і дев'ять з 15-ти найбільших економік світу становитимуть країни сьогоднішнього „третього світу".

Оптимісти твердять, що новорозвинені економіки забезпечуватимуть постійно зростаючі ринки західнім експортам. Протягом наступних кільканадцяти років, експорти багатих країн до третього світу, зокрема засобів виробництва і виробів з високою технологією, ростимуть швидко, а з тим і вища зайнятість у західній економіці. Їхні прибутки також збільшаться в наслідок нижчих цін на імпорт, конкуренції, масового виробництва та політичної стабільности бідних країн.

Песимісти вважають, що економічний ріст третього світу матиме два негативні впливи на індустріяльні країни: затрата верстатів праці спричинена дешевим імпортом і великий вплив капіталу з багатих до бідних країн, який також спричиниться до зменшення зайнятости.

Заробітна платня не є головним фактором у децизії, де інвестувати. За даними дослідження Чарса Омана, в багатьох промисловостях частка низкооплачуваної праці знизилася до 5-10 відс. всіх затрат виробництва в розвинених економіках. Це відношення становило 25 відс. в 1970-их роках. З підвишкою вартости капіталу, затрат на науково-дослідницьку та розробну роботу і витрат збуту продукції, значення низькоплатного працівника стало менш важним. Наприклад, прямі витрати становлять лише 10-15 відсотків усіх затрат в автомобільній промисловості; у виробництві одягу і взуттєвій промисловості вони становлять одну третю затрат виробництва. Іншими аргументами проти масового виплиknown капіталу є флексибільність виробничої методи з вимогою своєчасного постачання складових частин і брак кваліфікованих працівників у країнах, що розвиваються.

Фінансист Філікс Рогатин з Ню Йорку твердить, що в наступному десятилітті країни, що розвиваються, потребуватимуть додаткових 30 біл. дол. річно, щоби фі-

(Закінчення на стор. 3)

Марія Голод

МИ ЩЕ НЕ ЗВИКЛИ

Михайло Слабошпицький, „Українець, який відмовився бути бідним". Київ, Видавництво „Рада", 1994. 174 стор.

Ми ще не звикли до того, щоб про живого писати книжку. Хтось пише спомини чи свої власні особисті міркування на різні теми — це ми, „українські діяспірці", як казав Ро-Ко, цілком розуміємо. Історичні романи на взір Волтера Скотта, Віктора Гюго, наших Івана Франка, Андрія Чайковського, Павла Загребельного нам цілком зрозумілі і абсолютно підходять. Бо це писано, що так висловлюся, „суб специє етернітатіс", себто з погляду на давнє минуле, вічне. Може навіть не так давнє, як минуле, справді абсолютно минуле.

Нараз, майже як грім з ясного неба, появляється на нашому українському діяспорному і недіяспорному подвір'ї книжка про добре знаного нам промисловцябудівничого, таки нашого доброго знайомого й приятеля з нашого власного торонтонського загумінку. Як таке могло статися? У нас, українців, звичайних собі рабів Божих і часто-густо рабів людських? Ми, такі бідні-бідні, яким завжди діється кривда від чужих і своїх? Ми, що шемраємо своє невдоволення тільки за своїми зубами! Яканебудь заввага в бік нашого власного суспільства — діяспорного і недіяспорного — викликає гурагани обурення, мовляв, як хтось сміє нас, таких святих та Божих, критикувати! А ще хтось, кого добре знаємо! Ми, українці, звикли до критиків політики, літератури чи історії, бо це не зв'язане із звичайним життям, це сфера вища, де допускаємо, вважаючи себе справжніми демократами, різні сутички усяких ідей. Але коли приходить до питання насущного хліба, що може бути твердий і пісний або добре помащений на додаток до всецілющої ковбаси, то це, прощу панства, справа зовсім інша. Майже справа нашого українського гонору. Нарушити гонор комунебудь з українців, а ще діяспорців, рівняється мало що не найтяжчим гріхом! Як він смів? Що він собі гадає? Хто він такий, що хоче нас учити як жити не лише для себе, але й для громади й народу?

Ми його добре знаємо! Дає тільки на те, на що він сам хоче, підтримує тільки те, що йому припало до вподоби. Міг би чей же всім потрошки того помащеного хліба покришити! Дає пригорщами на наукові видання, на катедри українських студій, на дослідження з історії, але не дає на щоденні потреби якихось окремих осіб. Не дає і все! Завзявся той бойко на нас усіх, бідних незабезпечених торонтонців-діяспорців, тримається своєї власної думки й лінії у всьому, не слухає вмовлювань. Не слухає, кажете? Дякувати Богу, що не слухає! Дякувати Богу, що має настільки сили і бойківського завзяття, щоб йти своїм шляхом та при тому підтримувати (не язиком, а ділом!) задуми й діла більшої міри. Скільки таких людей, як Петро Яцик, маємо? Може ще два-три, може п'ять? Чей же є ще інші наші мільйонери, які не лише не вміють жити як мільйонери, а ще не вміють давати своєї лепти навіть як звичайні православні християни! Чому ж і вони не виберуть собі, як це робить Петро Яцик, якоїсь ділянки українського життя, гідної підтримки? А тому що вони гірш тих вбогих духом, про яких говорить Петро Яцик, критикуючи наше власне подвір'я. Вважаєте себе розумнішими, більш успішними, ніж Петро Яцик? Покажіть це ділом, мої дорогі пані й панове! Тоді зможете теж висловлювати свої власні погляди на суспільне життя, на речі першої, другої чи десятої потреби! Чекаю з нетерпінням на такі откровенія!

Хвалимося тим, що чей же живемо понад сто років у західньому світі, насякаємо евроамериканською культурою, говоримо різними мовами краще, ніж своєю українською, зачитуємося різноманітною літературою, обізнані з усім, що тут, на Заході, діється. Чому ж дивує нас, що виходить книжка про живу людину? Жанр біографічних повістей чи розповідей про відомих у світі людей дуже прийнятий і розповсюджений. Вистачить поглянути на розкладені у книгарнях книжки. Люди ці книжки купують, читають і може дечого з них вчаться, але щоб вчитися від нашого власного русина-українця? Хто таке бачив! Тут одна відповідь: може час нам таки й від наших власних братів і сестер чогось навчитись. Якби вчились так як треба, як казав колись Шевченко! Лишім наш нарушений гонор на боці, тепер не час на маловажні драчки. Тепер час на послідовне відродження, ба навіть на перебудову українського

(Закінчення на стор. 3)

КУТОК БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

Андрій Воробець

Д-р А. Слюсарчук — Фратерналіст Року 1994

Скатсдейл, Аріз., 8-го вересня, Гаєт Рідженсі Готель. — Що тут робить наш союзовий секретар із Воррен, Миш., серед коло 600 делегатів до Крайового братського конгресу Америки?

Д-р Атанас Слюсарчук підійшов до головного стола і з рук предсідника конгресу на 1994 рік Вілліяма Геермана отримав плякету, медалю та чек на суму 500 дол., призначену на добродійну ціль. Д-р Слюсарчук вибрав Фонд Відродження України — УНС. Це перший раз в понад 150-літній історії братського руху в Америці, що людина з української братської організації була вибрана на таку честь і то ще член УНС у ювілейному році 100-ліття УНСоюзу. Це є завершення заслуг УНС і його членства, що одного з них відзначили найвищою братською почестю.

Д-ра Слюсарчука вибрано із понад 40 інших заслужених кандидатів з інших братських установ. НФКА включає понад 100 організацій, із понад 10 міл. членів і майном вартости понад 38 біл. дол. Вони щорічно влаштовують понад 785,000 братських імпрез та акцій, присвячують понад 61 міл. годин братській допомозі та видають коло 237 міл. дол. на благородні, наукові, культурні, розвиткові та патріотичні цілі.

Вже від 1987 року кожного року УНС вибирає Братського Союзовця Року з-поміж кандидатів УНС і передає ім'я його до НФКА, як кандидата від УНС на звання Фратерналіста Року. 11-го липня ц.р. спеціяльна комісія, призначена Екзекутивою УНС, вибрала д-ра А. Слюсарчука Братським Союзовцем Року 1994. Комісія складалася із почесних членів Головного Уряду: д-ра Богдана Гнатюка, Марії Душник та Володимира Кваса. 23-го липня ц.р., під час святкування 100-ліття УНС, влаштованим Округою Дітройт, д-ра Слюсарчука вшановано назвою Братський Союзовець Року 1994 і вручено йому плякету. Він мабуть тоді не сподівався, що за місяць його вшанують найвищою почестю на братській ниві.

Атанас Слюсарчук народився 86 років тому в Станиславові, тепер Івано-Франківське. Вже тоді він добровільно сповнював братські послуги. Він пригадує собі, що в 1941 році, під час німецької окупації, він переховав і тим врятував життя одній жидівській родині. Перед совєтською окупацією він виїхав до Німеччини, де в Мюнхені успішно отримав докторат права. Після закінчення Другої світової війни він займався допомогою втікачам. В 1949 році д-р Слюсарчук еміґрував до Америки і поселився в Ню Йорку. В 1951 році він переїхав до Дітройту, де знайшов працю в друкарні, вступив в членство УНС і включився в громадське життя.

В 1992 році він знову врятував людині життя. Тим разом це був хлопчик з України, який хорував на серцеву недугу. Лікарі в Україні вже були втратили надію на його видужання. Подружжя Слюсарчуки знайшли лікаря, який йому зробив операцію, та утримували хлопця і його родичів в себе під час лікування, яке тривало декілька місяців. Минулого року, під час своєї подорожі в Україну, вони стрінули його вже в повнім здоров'ї.

Від 1960 року А. Слюсарчук є секретарем і основоположником 174-го пластового Відділу „Ватра". Членство до відділу звичайно доплювало із пластової громади Великого Дітройту. Його заслуги в УНС полягають в тому, що він був дуже успішним організатором нових членів. За його каденції на пості секретаря він приєднав понад 1,000 членів, часто 40 до 60 річно. Цього року вже дев'ятий раз він був делеґатом на Конвенцію УНС. Поза межами УНС він присвятив своє життя вихованню молоді в Пласті. Довгі роки він був активним в церковних організаціях при українській католицькій церкві Непорочного Зачаття в Гемтремку, а тепер при церкві св. Йосафата у Воррені. При одній і другій він був у Парафіяльній раді. Крім того, він був і далі є членом Управи української оселі „Діброва".

Д-рові Атанасові Слюсарчукові ґратулюємо, бажаємо многих і благих літ і гордимося ним!

* * *

Тому що завдання вибрати одного із висококваліфікованих кандидатів є дуже трудне, комісія вирішила відзначити ще чотирьох братських союзовців, які своїми заслугами і прикладом заохочують інших до братської праці. Кожний із них отримав або отримає почесну грамоту у своїй місцевості.

Ярослав Базюк, Відділ 175-ий, касир Дітройтської Округи від 1965 року; 15 років предсідник і від 1972 до 1992 секретар Відділу; дев'ять разів делегат на конвенції УНС; добрий організатор союзових імпрез; велику ролю відіграв у приготуванні відсвяткування 100-ліття УНС в Дітройті; канди-

(Закінчення на стор. 3)

Оксана Волчук

ОСЬ ТАКА ТО НАША УКРАЇНА...

I

(З думок і вражень після „історичної" тури по Україні від 24-го червня до 19-го липня 1994 р.)

Ще протягом тижня снилася Україна — то золотими банями церков, то дивовижними звалищами, або ж гірським потоком. Неважним стало занедбане господарство, нескошена трава чи гори нагромадженої пошти. З полиць посипалися книжки, до яких давненько вже не було змоги заглядати, бо хотілось довідатися більше, докладніше, завести порядок в метушні привезених пам'яттю образів, уточнити історичну правду тих скупих писаних пам'яток, що вдалося привезти з собою. В більшості — це або передруки видань мунулого століття, книжечки і фотознімки, видані в СССР, або ж „прошлое и настоящее" незрозумілою нам мовою.

Сама тура запляновaна була цікаво і відважно, бо включала сухопутню подорож автобусом по Правобережжі аж до Чорного моря і поворотну дорогу пароплавом по Дніпру з Одеси до Києва. Ця комбінація з круїзою, яка досі не практикувалася, надавала нашій турі деякої експериментальности.

Звичайно, можна оглядати старовинні замки, фортеці, церкви, та збагнути і пізнати їхню архітектурну чи мистецьку вартість, захоплюватися деталями історичного аспекту, а в цілому, „відчути і зрозуміти характер мистецтва, створеного нашими предками", але тільки з професором Логвином. Ми мали велику честь і щастя подорожувати під його мистецьким проводом і можна тільки жаліти, що ми не завжди вспівали „доганяти" нашого професора, коли він зі своєю невідлучною паличкою і, не зважаючи на вісімдесятку, вправно спинався по звалищах і руїнах стрімкими кам'яними сходами, знав, до кого вдатися, щоб нам відкрили церкву чи монастир, куди туристів звичайно не впускають.

Всі ці місця для проф. Григорія Логвина дуже близькі, рідні, ще з часів, коли він відкривав, досліджував і працював над ними 50 років тому. Особисті спомини про ті цікаві відкриття, водночас з невичерпним знанням історичних подій, дат і постатей, деталі порівняльної архітектури чи мистецтва церков, іконостасів чи внутрішнього розпису, а понад усе — щиросердечна любов і захоплення українським мистецтвом не тільки передавалася нам, але й змушувала ловити кожне слово, підказувала, як і на що треба „дивитися".

Хто з нас, наприклад, зауважив би світлотінні ефекти на мозаїці Богоматері, Оранти, в Київському соборі св. Софії, зумовлені спеціяльною побудовою інтер'єра, або смуги декоративних орнаментів з червоної цегли на потужній Північній башті Хотинського замку, яка монолітним масивом зривається до висоти 13-поверхового будинку, або ж ці загадкові позолочені „левики", які ми „відкрили" на царських вратах невеличкої церковці, вертаючись з Яремча. Їхня тотожність з плитою-рельєфом, що зображує „льва" Галицьких князів, підтверджує теж і їхню історичну поєднаність. Плита ця, знайдена в розкопках Успенського собору, збудованого у XII ст. Ярославом Осьмомислом, вмурована тепер у стіну церкви в Крилосі.

Наша тура по лінії Київ, Чернігів, Рівне, Львів, Івано-Франківське, Чернівці, Одеса включала не тільки огляд міст, але й історичних пам'яток околиць, наскільки час і змога дозволятимуть. Очевидно, заслухане чи схоплене оком під час одноразової екскурсії — звичайно фрагментарне. Воно закарбовується в пам'яті якось випадково, незрозуміло, часто зовсім чуттєво. Воно теж дуже індивідуальне. Такими ж і є мої спостереження.

Почали ми з Києва і Чернігова, в якому „куди не повернешся — завжди інша церква на горизонті", а потім переїхали в Західню Україну.

Від Острога з його імпозантною Круглою баштою в кам'яній „короні" і музеєм, що зберігає цінні пам'ятки живопису і перші друковані біблії і книги, через замок у Луцьку, де з височенної гранчастої Надбрамної вежі прекрасний вид на місто і околицю, через Олесько, замок-санаторію в Підгірцях, Золочів, де замок перемінено було на в'язницю і де в 1941 році знайдено понад 600 жертв замордованих НКВД — до чудотворних ікон Почаївської Лаври і мальовничої гори Кременця із залишками замка і укріплень, які пробував здобути ще Батий в 1240 році.

У підніжжі Карпат і в тіні запашних смерек розкинений славнозвісний Скит Манявський, збудований на початку XVII ст. на місці пустельної келії його засновника і першого ігумена Йова Княгиницького. А дальше — через Карпати подалися ми у зелену Буковину і Чернівці.

Саме місто, як і інші великі міста України, до болю вимагають ремонту. Архітектурна краса будинків затрачується, коли вони занедбані, облупані, з сірими від пороху вікнами. Та Чернівці можуть почванитися унікальною красою і архітектурним задумом свого університету, що тепер, відновлений після пожежі, творить прегарний гармонійний комплекс своїх будинків з церквою і парком.

У недалекій околиці Чернівець — два, мабуть, найбільші історичні об'єкти — Хотин і Кам'янець Подільський. Хотинський замок і укріплення, збудовані ще Данилом Галицьким, руйнувалися і відбудовувалися протягом століть різними займанцями, вражають своїм одноцілим масивом башт і мурів з бійницями, крізь які зір летить десятки метрів вдолину, просто в розлогий Дністер. Тут відбулася відома битва в 1621 році, де запорожці під проводом гетьмана Петра Сагайдачного допомогли полякам відбити турків.

Кам'янець Подільський, теж частина Галицького князівства, мальовничо розташований на скелястому плято, в петлі річки Смотрич, з'єднуєтся Турецьким мостом з фортецею, що боронила „старе місто" і збереглася зі своїми мурами і дев'ятьма баштами. В одній з них тричі був ув'язнений відомий оборонець народу Устим Кармалюк. Місто пережило литовську, польську і врешті турецьку окупацію, після якої залишився високий мінарет, перероблений з польського костьола.

Поза нашим запляновaним маршрутом поступили ми ще до Лемешів і Козельця, звідки виводився рід Розумовських і де знаходиться Георгіївська церква проєкту славнозвісного придворного архітекта Растреллі з невимовної краси іконостасом. Добра бабуся Антоніна, що по-сусідськи доглядає церкву, оповідала, що далекі нащадки гетьмана Кирила все ще приїжджають тут з Парижу, привозять їй дарунки.

Другим нашим „відкриттям", до якого нелегко було доїхати автобусом, був монастир у Межиріччі, оточений ще оборонними мурами. Щоб злагіднити їхню понурість, проф. Логвин звернув нашу увагу на геометричний чорно-білий орнамент у горішній їх частині, який був майстерно доданий вже в XVII ст. Сам монастир був закритий большевицькою владою і зовсім запущений аж до 1992 року. Тепер у ньому 20 ченців, великий город, обведений квітами, і нам (навіть жінкам) дозволено було оглянути монаші келії, церкву й інші забудування.

(Продовження буде)

О. Мороз...

(Закінчення зі стор. 1)

поіменно дав за приклад журнал „Економіст", що зовсім фальшиво цитував його думки. У своїх словах до представників українського життя О. Мороз закликав до зрозуміння і потреби повної співпраці з Верховною Радою, коли треба розв'язувати стільки економічних і соціяльних проблем, перед якими стоїть тепер Україна.

Довше зупинився голова ВР на проблемі нуклеарної зброї, про яку постійно згадують у розмовах з політиками України представники Заходу. Він підкреслив, що лише 5% грошей обіцяних розмонтування атомної зброї Урядом ЗСА досі дісталися в Україну, а всі зацікавлені тільки, щоб це сталося, коли треба допомогти Україні негайно економічно. Він звенув увагу на те, що економічні труднощі України існують том, що львина частина економічних проблем рішається поза Україною.

Тут саме дійшло до найбільш контровезійних діялогів, коли поставлено питання приватизації. Голова ВР виразно підкреслив, що він не є всеціло проти приватизації, але дав докази на недоцільности її. Як приклад, подав факт, що приватизація допомагає процвітанні мафії і не розв'язує соціяльних проблем. Він підкреслив, що вивчав систему приватизації і знає, що така не може пройти за один день, як також, що її не можуть навчити західні держави, які мають зовсім інший підхід до економічних проблем.

О. Мороз вияснив також своє становище відносно завваг, які він мав до участи представників УПА у святкуваннях 50-річчя перемоги над німецьким фашизмом.

Він завважив, що мав членів своєї родини в рядах УПА, але однак уважає, що до святкувань треба підходити осторожно та зі зрозумінням почуттів інших громадян. Порушив він також релігійне питання в Україні і заявив, що держава піде Церквам на зустріч, але у цій ділянці, як в інших треба домовитися, як разом жити та на окремому соборі старатися розв'язати релігійні питання. Коротко порушив він також відосередні тенденції Криму і висловив надію, що Крим під легальним шляхом та підпорядковується Урядові України. Також надіється голова ВР на скоре остаточне схвалення конституції.

Не зважаючи на подекуди дразливі питання, зустріч в Готелі Маріот мала діловий та поважний характер і закінчилася ще розмовами з О. Морозом та його співробітниками при перекусці.

Чергового дня голова ВР мав нагоду виступити з подібними міркуваннями перед широкою українською громадою в Українському Народному Домі в Ню Йорку. При вщерть виповненій залі настрої частини учасників були помітно неприхильні, що виявилося у числі дискутантів, яких було 26. Зустріччю провадив д-р А. Лозинський. Зустріч організували обидві політичні централі — УККА і УАКР. На закінчення довгої зустрічі гість підкреслив, як і попереднього дня, що він старається говорити правду, коли інші політики цю правду перед українцями діяспори приховують. Навіть коли ця правда не є приємна, слухачі повинні шанувати його пост, на який обрано його волею українського народу.

Ми ще...

(Закінчення зі стор. 2)

суспільства на справжнє, суспільне громадянство, як тепер це влучно окреслюють політологи. Якщо ми такі світові люди, то може поступаймо як світові люди, нарешті при кінці нашого XX століття. Тим більше, що маємо державу, окрему державу Україну! Зробім її справді нашою власною державою з добрим суспільним громадянством. Починаймо від нас самих, кожний і кожна з нас особисто, зокрема. Тим більше, що маємо на чому вчитися, тим більше, що вже не можна відкладати до „кращого завтра" — це завтра є вже нині, сьогодні, тепер.

Поява книжки „Українець, який відмовився бути бідним" авторства київського журналіста й письменника Михайла Слабошпицького, викликала багато дискусій і ще напевно викличе. Бо це книжка, що нас усіх заторкує — хочемо ми того, чи не хочемо. Не зважаючи на те, що небагато із нас мали щастя (вірю в щастя!) мати успіхи на економічному полі як мав їх Петро Яцик, книжка про нього висвітлює наш час — другої половини XX століття — правдиво. Думки, висловлені героєм книжки, нуртують у багатьох умах, лише ніхто ще не мав відваги висловити їх ясно, незавинених у папірці якоїсь нібито скромности. Петро Яцик вимагає багато від себе, вимагає теж багато від своїх спільників, співтоваришів, співгромадян. Вимагає, бо від серця свого бажає, щоб те наше покривджене, бідне, нещасне, потребуюче суспільство таким більше не було. І показує стежки, які пройшов своїми власними ногами — від синевідських кичер до торонтських комерційних пляз.

Петро Яцик — нащадок окремого бойківського племені тухольців, котрі виростали на схилах бойківського Бескиду в Бубнищі, Синевідську, Тухлі і відзначалися ростом, здоров'ям, підприємчивістю та завзяттям. Маємо надію, що це плем'я не переведеться.

Відносно самої книжки, то книжка незвичайно цікаво й добре написана. Читається одним душком, не можна відкласти, поки не дійдете до кінця. Михайло Слабошпицький писав уже інші біографічні речі, та це були розвідки чи студії про давніші часи. Книжка про Петра Яцика описує (якщо можна так сказати) життя людини живої. Описи спираються не на слова інших людей, а на слова і думки самого героя. Наскільки я особисто знаю Петра Яцика і про Петра Яцика, книжка абсолютно правдомовна. Висвітлені правдиві події (може не всі), котрі збулися чи збуваються тут. Висловлені думки, може не зовсім підхлібні для інших, але правдиві. Можемо не погоджуватись з ними, або погоджуватись, це наше право. Петро Яцик — просторіка. Висловлює свої твердження так, що кожний відразу зрозуміє. Це прикмета небагатьох людей, але й небагатьох письменників. Прямо й просто сказати — не так то вже й легко. Михайло Слабошпицький робить це природно, він прямо вміє віддати думки свого героя ясно, недвозначно. Для біографа, чи пак автора біографічних повістей (бо ця книжка є власне біографічною повістю) — це великий осяг, немалий успіх.

Сподіймося, що будуть появлятися подібні книжки про інших людей. Це залежатиме від письменників, охочих братися за жанр біографій. Залежатиме теж і від меценатів, подібних до Петра Яцика, — охочих фундувати більші речі як рівно ж винагородити письменника за його працю.

Якщо ми не звикли до такого ходу справ, то починаймо звикати!

ЗАКЛИК

ДО КОЛИШНІХ УЧНІВ ЯРОСЛАВСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

Про саму надзвичайно вдалу зустріч, яка відбулася 12-14-го серпня ц.р. у Львові, написав дуже гарно Славко Дужий. Нам, колишнім, інститутками, стали сльози в очах, коли Люба Полошинович-Максимів (54) відчитала „нашу" молитву „Україно, Свята Мати Героїв". Не тільки нам, інституткам, але багатьом учасникам з'їзду, які почули ту чудову молитву перший раз у житті. Організаційний комітет „Свята Ярославської гімназії — 50-ліття" вив'язався із свого завдання надзвичайно. Особливо треба звернути увагу на книгу пам'яті „Ярославська гімназія, 1940-1944". Що ця книжка була в руках учасників зустрічі, це прямо чудо. Власне, у справі цієї книжки є велике прохання до колишніх учнів від Організаційного комітету. Ті, що цього не зробили, нехай виповнять запитальник, або напишуть своїми словами про себе, або про тих, що відійшли від нас. Пішить багато, або мало, що бажаєте. Ходить о те, щоб те місце „дальша доля невідома" майже не існувало.

Плянується видати додаток, який мовби ці інформації, як рівнож про саму зустріч, можливо навіть перевидати книжку, якщо буде відповідний відгук.

Прошу писати на адресу: 290008 м. Львів, пл. Ринок 17, Товариство Надсяння, Бас Ярослава, редактор, або Ігор Гнаткевич. Або у ЗСА: Taissa Melashko, 10 W. Nightingale St., Apopka, Fla. 32712; tel. (407) 886-4803.

Таісса Осінська (Децик) Мелешко

Д-р А. Слюсарчук

(Закінчення зі стор. 2)

В. Геерман (зліва) вручає нагороду д-рові А. Слюсарчукові (біля нього дружина Зеня).

дат на Братського Союзовця Року у минулих роках та добрий організатор членів УНС.

Петро Дзюба, Відділ 367-ий, голова Окружного Комітету в Рочестері; дев'ять разів делегат на конвенції УНС; кандидат в минулих роках на Братського Союзовця Року; довголітній член Організації Демократичного Відродження України (ОДВУ); член Управи кредитівки „Самопоміч"; член управи Українського Американського Клюбу і член багатьох церковних та громадських організацій.

Григорій Гавришків, Відділ 283-ій, багатолітній секретар Відділу; голова товариства „Запорозька Січ" в Обирн, Н.Й., яке є власником Союзового Дому; довгі роки в Управі або Контрольній комісії Окружного Комітету Суракюзи-Ютика УНС; колишній чемпіон-організатор нових членів; кандидат на Братського Союзовця Року в минулих роках; прихильник парафіяльної школи; член багатьох суспільних та церковних організацій; колишній член СУМ та ООЧСУ; колишній член місцевого комітету для відсвяткування 1000-ліття християнства України та член місцевого Відділу УККА.

Мирон Пилип'як, Відділ 496-ий у Сієтл, Ваш., заступник секретаря, активний в українській християнській громаді в Сієтл; найуспішніший організатор нових членів в роках 1992-93; організатор святкування 100-ліття „Свободи" в Сієтл; організатор допомоги потребуючим в Україні; основник кредитівки „Самопоміч" в Сієтл; активний член Українського Американського Клюбу; спонзор і організатор допомоги новим імігрантам; прихильник і організатор молоді.

Ми гордимося цими першунами, гратулюємо їм і бажаємо многих літ!

Загроза...

(Закінчення зі стор. 2)

нансувати свої інвестиційні пляни. Це є втричі більше, ніж приплив капіталу сьогодні. Цей ріст у попиті спільно з меншою пропозицією створить недостачу капіталу світового маштабу.

Дослідження „Економіста" доводить, що багаті країни повинні в загальному скористати з економічного росту третього світу. Само собою, кожна з них користатиме по-різному. Зростаюча конкуренція держав з низькою заробітною платнею підсилить поштовх змінної технології і багато некваліфікованих працівників залишаться без праці або менш платними. Інші працівники скористають з цієї ситуації. Переможцями будуть споживачі, які скористають з нижчих цін товарів, і кваліфіковані працівники з вищою платнею та емерити з більшими пенсіями.

Економічні зміни, спричинені конкуренцією третього світу, будуть болючими. Британські економісти Джуліюс і Бравн передбачають, що за 30 років менш ніж 10 відс. робочої сили в більшості багатих країн працюватиме у виробництві — наполовину менше, ніж сьогодні. Це буде велика зміна в їх некористь. Однак, може найбільшою загрозою для багатих країн буде не швидкий економічний розвиток країн третього світу, а 500 міл. осіб, переважно в Африці, яких цей економічний ріст не охопить.

СИЛЬНИЙ ЗЕМЛЕТРУС ВІДБУВСЯ на японському острові Гоккайдо. Потужність підземних поштовхів в районі міста Кусіро досягала 7.3 ступеня за скалею Ріхтера. Це вже другий з черги землетрус після 4-го жовтня, коли підземні поштовхи на Гоккайдо і південних Курилах доходили до восьми ступенів. Про зруйнування і людські жертви не повідомляється, однак японські сейсмологи остерігають, що на східнє узбережжя Гоккайдо і північну частину Гоншу, головного японського острова, може загостити жорстока морська буря.

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 484-го Відділу УНСоюзу у Ютиці, Н.Й. З днем 1-го листопада 1994 року обов'язки секретаря 484-го Відділу перебрав новий секретар ПЕТРО ХОЛЯВКА. Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Petro Cholawka
709 James Street
Utica, N.Y. 13501
Tel.: (315) 725-3584

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у ЗСА

запрошує громадянство на

ДОПОВІДЬ

яку виголосить

д-р ОЛЕКСАНДЕР ЮФА

колишній співробітник Інституту проблем енергозбереження при Національній Академії Наук України

Тема доповіді:

АЛЬТЕРНАТИВНА СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ ТА ЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ

Доповідь відбудеться в неділю, 30-го жовтня 1994 р., о год, 2-ій по пол., в будинку УВАН:

206 W. 100th Street
New York, NY 10025
Tel.: (212) 222-1866

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
Сиракюзи-Ютика
запрошує на

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ-БЕНКЕТ

для вшанування

100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

який відбудеться

в неділю, 30-го жовтня 1994 р. о годині 2-ій по пол. в залі Українського Народного Дому при 1317 В. Фаєтте вул. в Сиракюзах.

Головний промовець — д-р ІВАН ФЛИС — к. Предсідник УНС

Вручення нагород довголітнім Союзовцям

У МИСТЕЦЬКІЙ ПРОГРАМІ:

Жіночий ансамбль — ДЖАНСОН СИТІ
Сиракюзський мужеський хор "СУРМА"
Сиракюзський танцювальний ансамбль "ОДЕСА"

Квитки на концерт-бенкет 10.00 долярів можна набути в членів комітету, а також у кредитівці та секретарів Відділів УНС.

ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТІ ВСІ МІСЦЕВІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО

запрошує

ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРКУ
для ВШАНУВАННЯ П'ЯТИДЕСЯТИРІЧЧЯ
з дня смерти СЛУГИ БОЖОГО

МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

запрошує українську громаду взяти участь у

Відзначенні П'ЯТИДЕСЯТИРІЧЧЯ З ДНЯ СМЕРТИ СЛУГИ БОЖОГО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

слідуючими імпрезами:

1. Виставкою знімок з життя Митрополита Андрея, яка буде відкрита у п'ятницю, 28-го жовтня 1994р., о годині 6:30 вечора, у галерії ОМУА, на четвертому поверсі, при 136 Друга авеню, в Ню Йорку.

2. Науковою Конференцією, що відбудеться 5-го листопада 1994 р, о годині 2-ій по полудні, в домі НТШ, при 63 Четверта авеню, між 9 і 10 вулицями в Ню Йорку, у якій участь беруть: ВЛАДИКА ВАСИЛЬ ЛОСТЕН, ВЛАДИКА ВСЕВОЛОД, КУРТ І. ЛЕВІН, д-р АНДЖЕЙ ЗЄМБА і д-р ВАСИЛЬ ЛЕНЦИК.

3. У неділю, 20-го листопада 1994 р., о годині 12-ій дня, в церкві св. Юра, при сьомій вулиці, в Ню Йорку, Владика Василь відправить архиєрейську СЛУЖБУ БОЖУ за спокій душі Слуги Божого Андрея.

4. Святочна Академія, що відбудеться в неділю, 4-го грудня 1994 р. о годині 2-ій по полудні, у Фешин Інституті, при Семій авеню і 27-ій вулиці в Ню Йорку. Участь беруть: хори „ДУМКА", „ПРОМЕТЕЙ" і вокалісти.

Точніші інформації будуть подані в чергових оголошеннях.

КРАЙОВІ ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ НА СОЮЗІВЦІ

Чудова погода і холодна вода зустріла 61 зареєстрованого плавака на Союзівці, де відбулися 38-мі плавацькі змагання за першенства УСЦАК і нагороди УНСоюзу.

У проводі змагань були: Марійка Бокало (ланкова плавання УСЦАК), Тарас Міджак, Іван Макар, Марія Макар, А. Швайдер,Олесь Напора, Оленка Галькович, Ліда Бокало, Люба Калита і Ліда Кулик. Також помагали такі добровольці: Іван Яворський,Анна Яворська, Йолянта Федорійчук,Дарія Кнаврик, Йосип Попович, Наталка Роквел, Юля Ґалонзка, Анна Носаль, Антоній Шобар, Михайло Целюх та Ліда Целюх.

Учасники плавацьких змагань.

Змагання складалися з 44-ох індивідуальних та вісьмох гінцевих конкуренцій. Клюбове першенство здобув УСО„Тризуб“. Остаточний вислід: УСО „Тризуб“ 200, УСВТ „ЧорноморськаСіч“-145,УСЦАК-Канада-51,СУМ-35,Пласт-5.

Рівень змагань був високий,бо встановлено дев"ять індивідуальних і один гінцевий рекорди:

•Іванка Кулик, (УСЦАК, Канада),13-14 років, здобула три нові рекорди-100м. змінний-1:15.76;50м. метелик-33 50;50м. горілиць-35.71;

•Антон Токарчик, (Тризуб“), 13-14 років, здобув три нові рекорди-100м.змінний 1:11.16;100м.довільний 1:00 75;50м. метелик 29.67;

•Богдан Токарчик („Тризуб“) 11-12 років, здобув один новий рекорд-25м. грудний-17.99;

•Соня Токарчук („Тризуб“), 10 років і нижче, здобула один новий рекорд-25м. горілиць-19.17;

•Андрій Міджак („Тризуб“),11-12 років, здобув один рекорд-25м. довільний-13.87;

•Гінці 4 х25м. довільний, хлопці 13-14 років, Андрій Міджак, Павло Міджак, Богдан Токарчик („Тризуб“) 2:04.57.

Після змагань відбулася роздача нагород, спонзорованих Українським Народним Союзом. М.Бокало подякувала УНСоюзові за чудові трофеї і Союзівці за користування басейном. Вона подякувала також всім помічникам, що вложили труд і зусилля для успішного проведення змагань.

Предсідник УНС Уляна Дячук і голова УСЦАК Мирон Стебельський привітали плаваків з нагоди 100-ліття УНС і 70-ліття УСВТ „Чорномоська Січ“.Вони висловили гратуляції за їхні добрі успіхи і подякували проводові змагань за добру і жертвенну працю.

Висліди змагань

ХЛОПЦІ

10р. і нижче

25м. довільний

1.Павло Міджак 15.34 „Тризуб“ 2. Марко Макар 15.55 „Січ“ 3.Роман Петруняк 15.79 „Січ“.

50м. довільний

1.Роман Петруняк 34.87 „Січ“ 2.Павло Міджак 35.87 „Тризуб“ 3.Марко Макар 36.68 „Січ“

25м. горілиць

1.Тарас Кулик 21.92 УСЦАК-Канада 2. Дмитро Коваль 23.05„Січ“ 3.Василько Макар 26.26 „Січ“

25м. грудний

1.Павлю Міджак 21.83 „Тризуб“ 2. Дмитро Коваль 27.67 "Січ" 3 Юстин Вас 39.24 „Січ“

25м. метелик

1.Роман Петруняк 17.46 „Січ“ 2.Марко Макар 18.04 „Січ“ 3.Василько Макар 29.24 „Січ“

11-12 років

25м. довільний

1.Андрій Міджак 13.87 „Тризуб“ 2.Андрій Ґалонзка 17.11 „СУМ“ 3.Михась Роквел 17.91 „СУМ“

50м.довільний

1.Андрій Міджак 30.89 „Тризуб“ 2.Тома Макар 36.29 „Січ“ 3.Данило Левицький 46.68 „Січ“

25м. горілиць

1.Богдан Токарчик 16.64 „Тризуб“ 2. Андрій Ґалонзка 22.83 „СУМ“ 3.Михась Носаль 26.28 „СУМ“

25м. грудний

1.Богдан Токарчик 17.99 „Тризуб“ 2.Тома Макар 19.81 „Січ“ 3.Михась Целюк 20.86 „Тризуб“

25м. метелик

1.Богдан Токарчик 14.87 „Тризуб“ 2.Тома Макар 20.16 „Січ“ 3.Михась Целюх 21.08 „Тризуб“ 13-14 років

100м. змінний

1.Антон Токарчик 1:11.16 „Тризуб“ 2.Михась Целюк 1:45.25 „Тризуб“.

50м. довільний

1.Михась Швайдер 29.35 „Тризуб“ 2.Олесь Миронов 30.29 „Січ“ 3.Адріян Кордуба 32.34 „Тризуб“

50м. горілиць

1.Олесь Миронов 37.21 „Січ“ 2.Адріян Кордуба 37.92 „Тризуб“

50м. грудний

1.Михась Швайдер 38.64 „Тризуб“ 2.Олесь Миронов 39.83 „Січ“ 3.Марко Ґалонзка 50.04 „СУМ.“

100м. вільний

1 Антон Токарчик 1:00.75 „Тризуб“ 2.Михась Швайдер 1:06.75 „Тризуб.“

50м. метелик

1.Антон Токарчик 29.67 „Тризуб“ 2.Адріян Кордуба 37.89 „Тризуб.“

15 років і вище

100м. змінний

1.Роман Данилів 1:25.54 „Тризуб“.

50м. довільний

1.Марко Калита 27.38 „Тризуб“2.Петро Галькович 33.38 „СУМ“ 3.Пилип Головка 35.70 „СУМ.“

50м. горилиць

1.Марко Калита 35.71 „Тризуб“ 2.Пилип Головка 45.22 „СУМ“ 3.Маріян Карбівник 46.20 „Січ.

50м. грудний

1 Роман Данилів 39.95 „Тризуб“ 2.Тарас Мазур 46.14 „Січ“ 3.Маріян Карбівник 48.92 „Січ“

100м. довільний

1.Марко Калита 1:05.89 „Тризуб“ 2.Маріян Карбівник 1:33.23 „Січ“.

50м. метелик

1.Андрій Міджак 34.98 „Тризуб“ 2.Роман Данилів 38.73 „Тризуб“.

Гінці-хлоці 10 років і нижче

4х25м. довільний

1.Василько Макар, Юстин Вас, Дмитро Коваль, Роман Петруняк - „Січ“1: 33.67.

11-12 років 4х25м. довільний

1.Тома Макар,Ґарі Ґолдан, Марко Макар, Данило Левицький - „Січ“ 1:15.36 2.Михась Носаль, Михась Роквел, Андрій Ґалонзка, Влодко Вирста -„СУМ“ 1:23.73.

13-14 років 4х50м. довільний

1.Павло Міджак,Андрій Міджак, Богдан Токарчик, Антон Токарчик — „Тризуб 2:04.57.

15 років і вище 4х50м. змінний

1.Михась Целюх, Адріян Кордуба, Роман Данилів, Михась Швайдер -„Тризуб“ 2:37.98 2.Олесь Миронов, Тарас Мазур („Січ“), Петро Галькович, Пилип Головка („СУМ“) 2:47.20.

ДІВЧАТА

10 років і нижче 25м. довільний

1.Соня Токарчик 16.69 „Тризуб“ 2.Іра Кулик 20.44 УСЦАК- Канада 3.Христя Ґалонзка 22.17 "СУМ"

50м. довільний

1.Ніна Целюх 47.38 „Тризуб“ 2.Агнес Мазуркевич 50.47 „Січ“ 3.Катя Фарел 63.49 „Січ“.

25м. горилиць

1.Соня Токарчик 19.17 „Тризуб“ 2.Іра Кулик 20.44 УСЦАК - Канада 3.Ляриса Щупак 26.20 „Пласт“.

25м. грудний

1.Соня Токарчик 21.80 „Тризуб“ 2.Ляриса Щупак 25.84 „Пласт“ 3.Іра Кулик 29.13 УСЦАК - Канада.

25м. метелик

1.Ніна Целюх 25.14 „Тризуб“ 2.Агнес Мазуркевич 29.93 „Січ“ 3.Олена Кулик 32.29 УСЦАК Канада 11-12 років.

25м. довільний

1.Юля Кулик 14.79 УСЦАК - Канада 2.Софія Нукало 16.49 „Тризуб“ 3.Стефанія Федорійчук 18.74 „СУМ.“

50м. горилиць

1.Софія Нукало 37.52 "Тризуб".

25м. горилиць

1.Юля Кулик 18.24 УСЦАК Канада 2.Стефанія Федорійчук 24.21 „СУМ“ 3.Оксана Яворська 24.84 „СУМ“.

25м. грудний

1.Софія Нукало 19.78 „Тризуб“ 2.Агнес Мазуркевич 30.44„Січ“ 3.Катя Фарел 39.21 „СІЧ“.

25м. метелик

1.Юля Кулик 16.10 УСЦАК - Канада 2.Стефанія Федорійчук 28. „СУМ“ 3.Оксана Яворська 23.72 „СУМ .“

13-14 років

100м. змінний

1.Іванка Кулик 1:15.76 УСЦАК - Канада 2.Ніна Целюх 2:12.45 „Тризуб“

50м. довільний

1.Наталка Сененко 34.09 „Тризуб“ 2.Ляриса Ковмер 34.17 „Січ“ 3.Антонія Кордуба 36.29 „Тризуб“.

50м. горилиць

1.Іванко Кулик 35.71 УСЦАК - Канада 2.Наталя Попович 50.49 „СІЧ“.

50м. грудний

1.Наталка Сененко 43.35 „Тризуб“ 2.Антонія Кордуба 46.22 „Тризуб“ 3.Наталя Попович 49.97 „Січ“.

100м. довільний

1.Наталка Сененко 1:20.45 „Тризуб“ 2.Антонія Кордуба 1:27.98 „Тризуб“.

50м. метелик

1.Іванка Кулик 33.50 УСЦАК Канада .

15 років і вище

100м. змінний

1.Марія Калісто 1:41.49 „Січ“.

50м. довільний

1.Надя Ставко 36.93 „Січ“ 2.Марія Фарел 42.04 „Січ“.

50м. горилиць

1.Надя Ставко 39.31 „Січ“ 2.Марія Фарел 53.50 „Січ“.

50м.грудний

1.Марія Калісто 48.29 „Січ“ 2.Марія Фарел 57.90 „Січ“.

100м. довільний

1.Марія Калісто 1:28.55 „Січ“.

50м. метелик

1.Надя Ставко 36.50 „Січ“.

гінці-дівчата

10 років і нижче

4х25м.довільний

1.Даня Попович, Катя Фарел, Агнес Мазуркевич, Надя Кнаврик „Січ“ 1:42.19

11-12 років 4х25 довільний

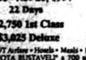
1.Соня Токарчик, Софія Нукало („Тризуб“), Іра Кулик, Оленка Кулик (УСЦАК - Канада) 1:24.68 2.Стефанія Федорійчук, Оксана Яворська, Христя Ґалонзка („СУМ“), Ляриса Щупак („Пласт“) 1:27.62.

13—14 років 4х50м. довільний

1.Антонія Кордуба, Наталка Сененко („Тризуб“), Юля Кулик, Іванка Кулик (УСЦАК - Канада) 2:44.90.

15 років і вище 4х50м. змінний

1.Ніна Ставко,Марія Калісто, Марія Фарел („Січ“), Ніна Целюх („Тризуб“) 3:17.40.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ“ — Сеєрвіл Юнайдтед СК 2:1
УСВТ „Ч. Січ“ — Мілян СК 2:2

У чергових двох змаганнях за чемпіонат футбольної півпрофесійної дивізії Ґарден Стейт перша дружина „Чорноморської Січі“ здобула три точки.

В зустрічі в середу ввечорі 21-го вересня ц.р., під електричним освітленням з клюбом Сейрвіл Юнайдед „Січовики“ програвали в першій половині 0:1. Після відпочинку наші футболісті налагодили гру і швидко заробили на карний стріл, що його вправно виконав Петро Борецький. Після цього вирівняння — 1:1, господарі застосували „гостру“ гру, що часто переходила правила і була брутальною. Внаслідок тієї гри кілька футболістів „Ч. Січі“ зазнали контузій, одного з них Марка Лесфосіра, зі зломаним носом треба було відставити до шпиталю. Остаточно „Січовики“ вийшли переможцями, коли наприкінці тієї емоційної зустрічі Єменез з подачі Борецького здобув переможного ґоля 2:1.

У неділю, 25-го вересня ц.р., „Ч. Січ“ приймала у себе вдома на плщі Фарчерс Ґров в Юніон минулорічного віцечемпіна дивізії італійський клюб „Мілян“. В минулорічному сезоні „Мілян“ перешкодив „Січовикам“ здобути звання чемпіона дивізії, коли в двох рішальних про чемпіонат змаганнях двократно переміг наши дружину 4:3 і 3:2, після того, як „Ч. Січ“ вела відповідно 3:0 і 2:0. Незручним суперником для наших футболістів виявився „Мілян“ і в звітовій грі. На початку „Січовики“ вели 1:0, (голь здобув Гриць Сергіїв), але ще до перерви італійці, використавши непо额ладки між нашим оборонцем і воротарем зрівняли вислід 1:1. Після перерви гості перейняли ініціятиву, завдяки якій в 65-ій хвилині здобули ведення — 2:1. В кінцевій фазі цих змагань напад „Ч. Січі“ провів кілька ефектовних контр-атак, одну з яких вдало використав Петро Борецький, здобувши вирівняння 2:2. В загальному ця зустріч пройшла на вицому рівні і, якщо б брали участь в цій грі контужені в попередній зустрічі видатні наші змагуни — Десфосір, Маґуляк і Єменез, то вислід без сумніву був би кориснійший для нашої дружини.

УСВТ „Ч. Січ„ (жінки) — Морріс Кавнті Страйкерс 3:1

У неділю, 25-го вересня ц.р., на площі Елизабет Рівер Парку в Голсайді, Н.Дж., жіноча дружина „Ч. Січі“ відбула свої другі змагання за чемпіонат жіночої вищої дивізії Ґарден Стейт Ліґи, які знову виграла, цим разом вислідом 3:1. В першій половині вели футболістки „Страйкерс„ 1:0, але ще перед перевою „Ч. Січ“ вирівняла 1:1, коли Михайлина Педій здобула гарного ґоля. Після перерви „Ч. Січ“ тримала ініціятиву, у висліді чого знову Педій і з її подачі Бенінґ здобула два чергові переможні ґолі. Після цих змагань „Ч. Січ“ перейняла позицію лідера дивізії, маючи на своєму конті 4:0 точок і 13:1 відношення ґолів.

(от)

Відбулися загальні збори Східньої Делеґатури УСЦАК

Нюарк, 24-го вересня, 1994 р. (О.Т.) — Згідно з повідомленням уряду, тут, у приміщенні УСВТ „Чорноморська Січ“, відбулися чергові загальні збори Східньої Делеґатури — УСЦАК, в яких взяло участь 12 делеґатів, що репрезентували УСЦАК „Ч. Січ“, СУМ Краєву управу, і СК СУМ „Крилаті“, Йонкерс.

Збори відкрив уступаючий голова делеґатури Іриней Ісаїв, який привітав присутніх і перевів вибір президії, при цьому висловлюючи жаль, що, не зважаючи на вчасне повідомлення про збори і деякі додаткові особисті контакти, на зборах бракує представників інших українських спротових осередків, які не виправдали своєї неприсутности. Після затвердження порядку дня, відбулися звітування окремих референтів і ланкових.

Згідно зі звітами, управа відбула ряд засідань, в часі яких підготовляла програму Українських Спортових Ігр Молоді. Ланкові плавання (Марійка Бокало), тенісу (Ю. Савчак), відбиванки (Христина Процюк), легкої атлетики (Олег Колодій) вдало займалися змажаннями у турнірами, що відбулися в рамках ігр чи тенісових першенствах делеґатури на кортах Союзівки. Імена переможців били опубліковані в протоколах і пресових рецензіях в українській пресі. Із звіту фінансового секретаря Олександра Напори виходить, що делеґатура цілковито фінансувала кошт трофеїв на ігри молоді, що в обидвох роках перейшло суму 1,600 долярів. Сальдо в часі загальних зборів виносило 972.96 доляри, при чому досі не розрахувався КЛК за тенісові першенства УСЦАК за роки 1993 і 1994-ий. Залягають із вкладками УСО „Тризуб“, Філядельфія, за три роки і КЛК за два роки.

Звіт уступаючого голови І. Ісаїва вірно віддзеркалював працю Управи, осяги і невдачі. Ці невдачі в основному спричинили деякі наші спортові осередки, що виявляли інтертність і байдужість до активности делеґатури. Прикро вражала неприсутність їхніх спротовців і дружин на тенісових першенствах делеґатури і головно на популярних серед нашої молоді Українських Спортових Іграх Молоді. Про ці справи продовжувалася дискусія після звітів, що в ній взяли участь майже всі присутні делеґати. Окремі дискутанти, занепокоєні почутими фактами, взивали негайно розпочати акцію за відродження українського спорту в ЗСА і Канаді. В кількох останніх роках проводи УСЦАК і делеґатури вагомо причинилися до відродження спорту в Україні, тепер слід нам взятися до праці на власних „подвір'ях“ і пильно подбати про наше майбутнє тут, у діяспорі.

На внесок Контрольної комісії, що його відчитав голова Осип Труш, збори уділили уступаючій управі абсолюторію.

На внесок Номінаційної комісії на чергову дворічну каденцію одноголосно вибрано управу Делеґатури-Схід у такому складі: голова Іриней Ісаїв; перший заступник Роман Глушко; другий заступник Ярослав Петрик; секретар Роман Пиндус; фінансовий секретар Олесь Напора; пресовий референт Омелян Твардовський; ланковий копаного м'яча Михайло Паливода; відбиванки — Христина Процюк; теніс — Юрій Савчак; плавання — Марійка Бокало; легкої атлетики — Олег Колодій. Контрольна комісія: Осип Труш, Дмитро Бобеляк і Теодор Гошко. На закінчення перевибраний голова І. Ісаїв подякував делеґатам за довір'я до його особи і заявив, що управа делеґатури буде старатися виконувати свою працю якнайкраще.

УСЦАК Ню Йорк — Елизабет С.К. 2:1

У неділю, 25-го вересня, ц.р., І-ша дружина копаного м'яча УСК відбула другі з черги змагання за чемпіонат ІІ-ої дивізії, які і цим разом виграла вислідом — 2:1. Ведення із сольового рейду здобув Ясіне, і з цим рахунком закінчилася перша половина змагань. Після відпочинку гра проходила рівнорядно, при чому суперники посилили свої швидкі контратаки, завдаючи оборонцям і воротареві багато праці. В 63-ій хвилині помічник УСК Юрій Ґреб справив несподіванку гостям, коли ніби невинним „рейдом“ приблизився в підворіття суперників і з коло 15-ти метрів ефективно вмістив м'яч в їх сітку — 2:0. Наприкінці цих змагань, коли наша дружина грала вдесятьох, після вилучення з площі нашого змагуна, гості здобули свого почесного ґоля змагань. Після тієї перемоги наша дружина стала лідером ІІ-ої дивізії. Резерва УСК перемогла резерву Елизабет вислідом 1:0.

С.К.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!